

Kiváló vállalat az AKÖV

Jó munkájával egymás után most harmadszor nyerte el a *Kiváló vállalat* címet a szegedi 10. számú Autóközlekedési Vállalat. Eből az alkalomból tegnap, vasárnap délután, a vállalat nagytermében ünnepséget rendeztek, amelyen megjelent és a dolgozókat köszöntötte Prágai Tibor, az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője és Berta István, a megyei pártbizottság munkatársa is. Az elmúlt esztendő feladatairól, eredményeiről Csizsár Károly, a vállalat igazgatója emlékezett meg. Elmondotta, hogy a gépkocsi-

vezetők, a szocialista brigádok áldozatkészsége révén gazdaságosabban bonyolították le a teherfuvarozást, kevesebb veszteséggel dolgozott a rakodás. Az AKÖV ennek megfelelően jóval nagyobb nyereséget ért el 1969-ben, mint 1968-ban, a dolgozók átlagosan 21 napi keresetüknek megfelelő nyereséget vehettek át.

A Kiváló vállalat cím elnyerését tanúsító oklevelet Kovács Lajos, az Autóközlekedési Tröszt főosztályvezetője nyújtotta át Csizsár Károlynak; a munka élenjárója emlékezett meg. Elmondotta, hogy a gépkocsi-

Barkácsolók

Ismerősöm, ki nemrég tért haza külföldről, nagy lelkesedéssel regéli, hogy milyen óriási méreteket ölt egy országokban a Do you itself mozgalom. Elmagyarázza azt is, hogy magyarul azt jelenti: Csináld magad, s a főle barkács Ki mit tud, csak hogy nem versenyszerűen őrzi, hanem ki-ki a maga kedvére. Ugyancsak bámult, amikor én meg azt közöltem vele, hogy tudomásom szerint ennek a mozgalomnak nálunk nagyobb hagyományai vannak, sőt egy idő óta magam is azok közé tartozom, akik — ha nem is kedvükre —, de hódolnak ennek a barkácsolásnak.

Vesz ugyebár az ember egy ruhát; mondhatni, öltönyt, büszkén feszít benne, s éppen ez a baj, mert egyszerre csak azt veszi észre már az első napon, hogy onnan kezdenek potyogni a gombok, ahonnan ezt legkevésbé várná, s amely nadrágrésznek nevét az illető tiltja hangoztatni. Duju-itself — mondja magának az ember —, s ha nem is egészen ezt, de legalább ilyen kacifántosat, és előveszi minden barkácsudását, valamint a tűt és cérnát. S miután két nap alatt valamennyi gombot — nadrág- s kabátgombot — újra felvarr, gondolkodik csak el azon, hogy mennyivel egyszerűbb lenne, ha fel se varrná a gombokat a gyárban. Ők is időt takarítanak meg, mi is bosszúságot.

Az ember persze vesz mást is néha. Gyerekbiciklit például, amelyről időnként leesik a pedál, amilyen meglazul a csengő, a sárhányó — akarva, akaratlan, megint mond valamit kacifántos duju-itselfet, míg feléleszti magában a barkácskedvet. S haza hozza az ember a ruhát a Patyolatból, s — duju-itself — előveszi a vasalót, mert két éle van a nadrágnak, s az ágyne-mű gyűrősebb, mint mikor elvitte. De hát így alakul ki a — ha nem is sok arcú — sok kezű ember, az univerzális csodalény. Újjáéled a reneszánsz polihisztor egyénisége, akit már nem tud az sem feliglatni, hogy rossz műsor megy a tévében. Elvégre — duju-itself — tévéjátékot sem nehezebb írni, mint víz-csapot javítani. Előbb-utóbb azt is megtanuljuk.

N. I.

V. M.

Nyílt levél vasútügyben

Országgyűlési képviselő kérdései a MÁV Szegedi

Igazgatóságának vezetőjéhez

Kedves Igazgató Elvtárs! Az országgyűlés 1968. októberi ülésén alkott vita után elfogadta a vasutakról szóló törvényjavaslatot, amelyet én fenntartás nélküli bizalommal szavaztam meg, abban a reményben, hogy a szegedi igazgatóság területén is fokozatosan megszűnnek a még megtalálható korszerűtlen és kulturálatlan utazási körülmények. Azóta éppen másfél év telt el, és sajnos, nem tapasztalható javulás, éppen a legrosszabb körülmények között utazó emberek számára — az Újszeged—Mezőhegyes—Kétegyháza vonalon. A továbbiakban 1969-ben a Csongrád megyei tanács is igen színvonalas vitában tárgyalt a megye közlekedésének gondjairól és fejlesztési feladatairól.

Tájékoztatom a szegedi igazgatóságnak komoly törekvése a gyenge forgalmú kisvasutak és állomásainak

fokozatos megszüntetése, arányban az úthálózat korszerűsítésével, a közúti személyszállítás fejlesztésével. Ezzel mélyrehatóan egyetértek. Összintén örülök annak is, hogy Szegedről Budapestre már három gyorsvonat jár közlekedik és eredményesen dolgoznak a dieselelvezési program megvalósításán. A fejlődést igazolja az is, hogy Makó-Ujvárosról gyorsvonat jár Budapestre, Szent és Hódmezővásárhely között pedig gyors motorvonat közlekedik.

Az igen jelentős fejlődés mellett azonban rendkívül elszomorít az Újszeged—Mezőhegyes—Kétegyháza vonalon tapasztalható elmaradottság. Az I. osztályúknak minősített kétféle kocsi tisztasága kétes; április 19-én a 18.56 órakor induló személyvonat 80 percet késleltet.

Felteszem a kérdést e nyílt levélben: az igazgatóság il-

letékes és felelős vezetői ismerik-e ezt a helyzetet, utaztak-e az elmúlt 4–5 évben ezen a vonalon, tapasztaltak-e az itteni személyszállítási bosszantó körülményeket? Nagyobb gondoskodást, több törődést érdemelnek azok a dolgozó emberek, akik nap mint nap ezt a vonalat járkálják, munkába indulva, vagy hazatérően.

Az Igazgatóság mikor szándékozik változtatni e joggal elkeserítő utazási körülményeken? Ez a vonal nem is olyan kis forgalmú, hogy elkerülhetné figyelmüket.

Sikeresen dolgozunk a harmadik ötéves terv kulturális, szociális, közlekedési stb. célkitűzéseinek megvalósításán és a negyedik ötéves terv javaslatain. Végzetlenül időszerű lenne, ha az Igazgatóság vezetői is hathatós tervet dolgoznának ki ennek az elmaradott vasúti vonalnak a korszerűsítése érdekében.

Katona Sándor, országgyűlési képviselő

Tovább indultak Budapestről a szovjet hadihajók

Több napos budapesti vendégeskedés után vasárnap reggel felszédtek horgonyokat a szovjet hadihajók, s tovább vonultak fővárosunkból az egyik csehszlovákiai kikötő felé. A búcsúztatásnak ugyanúgy nagy nézőserege volt, mint a fogadtatásnak. A partról katonazenekar adott hangos tisztelgést a szovjet hadiegység törzshajóján felsorakozó parancsnokoknak, tiszteknek, és az üdvözlést a bázishajóról a szovjet tengerészzenészek viszonzották.

F. E. Pahalscsuk ellentengernagy, a Szovjetunió Hőse, a fekete-tegeri szovjet flotta folyamí rajának parancsnoka köszönt el egységeinek tisztjeit és legénysége nevében a házigazdáktól,

akiknek képviselőjében Kovács Pál vezérőrnagy, honvédelmi miniszterhelyettes, Gyenes András külügyminiszter-helyettes, továbbá a fővárosi tanács és a budapesti társadalmi szervezetek több képviselője jelent meg a búcsúztatón. Ott volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete és V. K. Gvozdt altábornagy, a nagykövetség katonai és légügyi attaséja. Csehszlovákia magyarországi nagykövetsége részéről megjelent Viliam Salgovic ezredes, katonai attasé.

Végig a magyar határig terjedő Duna-szakaszon a magyar flottilla naszádjai adtak kíséretet a barátsági úton levő szovjet haditengerészeknek.

Képernyő

Ráktérítő

Zoltán, a szombat esti tévéfilm magányos-lázadó hőse elutazik az országból. Idegnyugtató szabadságra, zaklatott lelkeknek-testének megpihentetésére, főnökei javaslatával, támogatásával, a festői-mediterrán görög tengerpartra. Eppen a görögökre. Nem utazik a ráktérítőig (ahol a Napnak bizonyos időszakban nincs árnyéka, s ami éppen ezért nem is lehet valóságos világ, s ahonnan éppen ezért majd vissza kell térni, s ahová — erős a néző gyanúja — csak azért utazna Zoltán, hogy egyszer visszaterhesse) csupán a görög-török zónahatárig. Zoltán építész-mérnök, és feltaláló, akinek újításában a humánum, a társadalmi hasznosság, a szocialista emberség a legfontosabb, hiszen az anyagi ráfordítás csak később, közvetlenül csak az emberek életének jobbátételében térülne meg. Zoltán igazsáért hiába harcol, küzd idehaza: külföldön, Görögországban, az angol vállalkozóknak is vissza kell utasítani ahhoz, hogy végre hazatérjen. Mert Zoltán, a nagy megreméltettségben, a nagy búbánatban, kissé kintfeledezett.

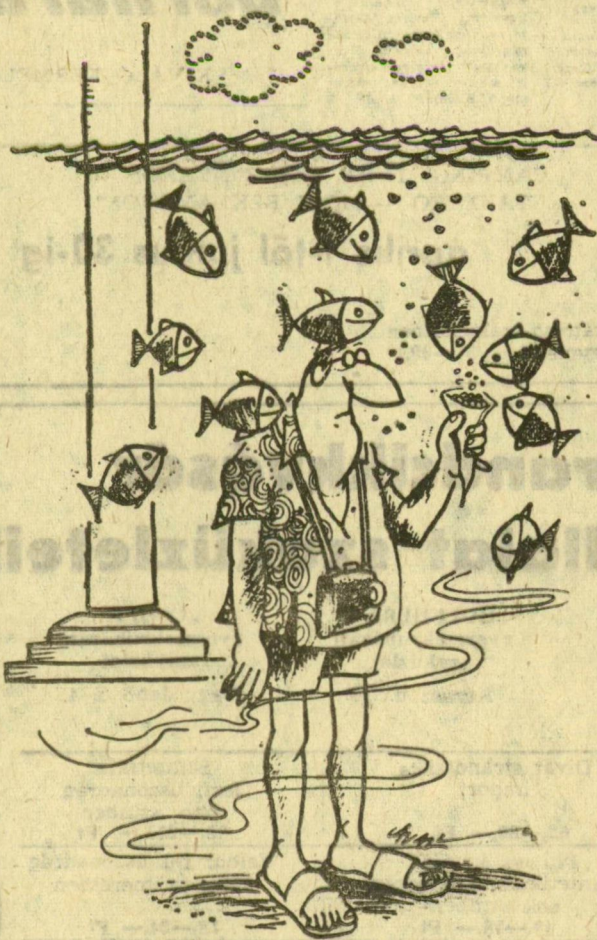
Hátori Ottó tévéfilmjének építész-mérnök hőse így a nyertes pályamunkától felzaklatva sajátos Odüsszeiát jár be, a éző ronkszenzen-vét fürkészve, csinos lányoktól ajnározva — hogy őszinte legyen, nehéz könyveket hullatni érte. Ha pedig egy meg nem értett zenei letargikus pillanataiban unatkozó fiatalasszonyt invitál a taxiba, az irigkedő nézőnek még olyan érzése támad, a Ditták, Melinák és Johannák csak azért szerepelnek a filmkockákon, hogy a főhőst a maguk sajátos eszközeivel valamilyen irányba — befolyásolják. A Ráktérítő állomásai Zoltánt az értetlenség és illúzió bástyái közt hölgyzsigeteken őrzi folyton-folyvást: az állomások a múlt konzekvenciáival töltődnek fel, s ekkora tartományban a rendező Szőnyi G. Sándor csak túlméretezett idősikkokkal tud

dolgozni. A párbeszédnek képviselője bár sajátosan filmszerű, a cselekmény menetét kapkodóvá, rapszódikusá teszi. David Kiss Ferenc tehetséges alakítása passzív rezisztenciában engedi át a befolyásolás lehetőségét az öt körülkerülő szereplő-bolygóknak, akik között Sunyovszky Szilvia és Faluhelyi Magda személyében ismét új arcokat találunk a képernyőn.

N. I.

V. M.

Mentsétek meg Velencét!



— Ez itt a Szent Márk tér?

A hét filmje

N. N., a halál angyala

Herskó János új filmjével, az *N. N., a halál angyala*val nyitotta kapuit az újjáépített Vörös Csillag filmszínház. Közönségsiker szempontjából nem valami szerencsésen választott filmmel: a *Halál angyalát* gyér széksorok előtt vetítik. Pedig ha elképzelhető vonzó alapelemekből összeszerkesztett film, Herskóé az. Az égvilágon minden benne van, amiről feltételezhető, hogy tetszik majd a közönségnek. Krimi, szociológia, pszichológia, technika. Minden, ami divatos. Még egy kicsi — nyolcvan százalékos — sztriptíz is van benne. A közönség azonban mégsem megy a moziba.

Nem nehéz megfektetni. A nézők, úgy gondolom, nem szeretik a szegélyes művészeket. Nem szeretik, ha a művészek, miközben minden, de minden eszközzel a közönség elámitására törekcszenek, úgy tesznek, mintha ez a hatás egyáltalán nem érdekelné őket. Herskó is „mindent bedob” ebbe a filmbe. De ezeket a nyilvánvalóan hatásvadászó motívumokat, mintha szégyellné, mindig takarja valamivel. Valami rejtéllyessel, valami soknak látszó dologgal. Ezekről később kiderül, hogy se nem rejtélyesek, se nem sokatmondók. A közönség nem szereti a sztriptíz-táncosnót, ha vetkőzés közben hirtelen abbahagyja a számot.

Nem szereti a filmet, amely többnek akar látszani, mint ami. Ha már hatásvadászát, hát legyen nyílt. Am lehet az is, hogy a film naivitása nem tetszik a közönségnek. El kell persze ismerni, sok realiztikus, kritikai elem van a filmben. Herskó néha egészen keményen és feltétlenül jogosan bírál emberi magatartásformákat és viszonyokat. Mégis az egész filmben valamiféle nehezen körvonalazható, de mégis határozottan érezhető naivitás vonul végig. Valami olyasmi, amit közönségesen így szoktak fogalmazni: ahogy azt Móricker elképzel. Minden részletreállítás ellenére sem hiteles és meggyőző az egész, a végeredmény.

Magával a film problematikájával már nem is érdemes részletesen foglalkozni. A film ugyanis nem mond semmi újat, érdekeset, meglepetést, vitára, ellentmondásra vagy csodálkozásra készítő tárgyról, a tudósok világáról, illetve a mai valóságról.

A film erőtlenségét kitűnő színészek leplezik, akik megint bizonyítják, amit már régóta jól tudunk: szinte mindent el tudnak velünk hitetni. Ebben a filmben mindenekelőtt Gábor Miklós, és Törőcsik Mari, valamint egy egészen kis szerepben Kállai Ferenc.

Ö. L.

Svéd miniszter hazánkban

Dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter meghívására vasárnap néhány napos magyarországi látogatásra Budapestre érkezett Gunnar Lange svéd kereskedelemügyi miniszter. A Ferihegyi repülőtérén dr. Bíró József, dr. Szalai Béla külkereskedelmi miniszterhelyettes, a Külügyminisztérium és a Külkereskedelmi Minisztérium több vezető munkatársa fogadta. Ott volt Sigge Lilliehöök, a Svéd Királyság budapesti nagykövete.

Fejér megyében a lenini páncélautó

Tegnap Fejér megyébe érkezett az országjáró körúton levő lenini páncélautó. Előbb Martonvásáron, majd a Velencei-tó melletti községekben, kora délután pedig Székesfehérvárott várta sok fiatal a páncélautó érkezését. Székesfehérvárott úttörők sorfala között gördült be a páncélkocsi a megyei pártbizottság épülete elé.

A történelmi múltat idéző gépkocsi mása — amelyet a Csepel Autógyár és Jármű Ktsz ifjúsunkái készítettek — két napot tölt Székesfehérvárott.

Tizedik műszaki hónap

Az idén ismét májusban rendezik meg Szegeden és Csongrád megye városában a műszaki hónap rendezvény-sorozatát. Jubileum is ez: az MTESZ Csongrád megyei szervezete, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa és a KISZ Csongrád megyei bizottsága által szervezett program immár tizedik alkalommal ad fórumot a műszaki-gazdasági kérdések megvitatásának.

A tíz év előtti első rendezvény-sorozat (akkor technika napjai) központi gondolata a tudomány közvetlen termelőerővé válása volt, az előadások e téma köré csoportosultak. Az ide, a X. műszaki hónap pedig a tudománypolitikai irányelvekkel, megvalósításukkal, a műszaki haladás kérdéseivel, az ipar és a mezőgazdaság fejlesztésével foglalkozik, különös tekintettel a negye-

dik ötéves terv előkészítésére.

A gazdag programban 80 előadás, egy sor filmvetítés, ezenkívül technológiai, illetve termékbemutatók, ankétok, vetélkedők szerepelnek. Három, minden szakmát egyformán érdeklő plenáris előadás hangzik majd el: Kiss Árpád miniszternek, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság és az MTESZ elnökének megnyitója május 5-én a tudománypolitikai irányelvek megvalósításával és a műszaki fejlesztés kapcsolataival foglalkozik. Május 20-án Gadó Ottó, az Országos Tervhivatal elnöke a negyedik ötéves tervre való felkészülés jegyében ipari- és mezőgazdaságfejlesztési kérésre.

HÉTFŐ,
1970. MÁJUS 4.

désekről ad ismertetést. A harmadik plenáris előadás dr. Tasnádi Emil, az Országos Találmányi Hivatal elnöke az új szabadalmi törvényről és az iparjogvédelem aktuális kérdéseiről számol be.

A tetszetős kiállítású műsorfüzetet forgatva úgy találjuk, a jubileumhoz méltó programot állítottak össze a rendező szervek erre a májusra. Ezúttal is a legidősebb kérdések megvitatásának fóruma lesz a műszaki seregszemle. Most tehát, mikor a jubiléum, a X. műszaki hónapot köszöntjük, kívánjuk: legyen a műszaki haladás térhódításának még jobb, hatékonyabb eszköze az idén.

DEL MAGYARORSZÁG 5